Matematikk 1000

Øvingsoppgaver i numerikk – leksjon 3

Funksjoner og plotting

I denne øvinga skal vi først og fremst lære oss å lage plott i MATLAB.

Ellers minner vi om at der er mange MATLAB-ressurser tilgjengelig. Noe skriftlig materiale er tilgjengelig på Fronter-sidene. Man kan søke etter dokumentasjon i MATLAB selv, eller man kan "google" etter hjelp. Sist, men ikke minst, man kan spørre lærerne om hjelp.

Det forutsettes at man har gjort leksjon 1.

I en del av disse oppgavene er det mye tekst. Det betyr ikke nødvendigvis at det krever mye arbeid å gjøre dem. Om det oppleves som mye arbeid: Spør om hjelp!

Vi har sett at en hel del funksjoner allerede er lagt inn i MATLAB. Dette gjelder for eksempel de trigonometriske funksjonene – med inversfunksjoner. De heter sin, cos, tan, asin, acos og atan. Eksponentialfunksjonen, e^x , og den naturlige logaritme-funksjonen, $\ln x$, finnes også; de heter exp og log. I tillegg kan vi lage våre egne funksjoner. Det skal vi se mer på i neste leksjon.

Oppgave $1 - \text{\AA}$ lage et plott

- a) La vektoren x starte med 0 og så gå i steg på 0.1 opp til 7π . (Med fare for å være over-tydelig: Denne tilordninga skal utføres i kommandovinduet i MATLAB.)
- b) La vektoren y bestå, elementvis, av sinusverdiene av vektoren x. Det gjør du slik i MATLAB: '» y=sin(x);'. Denne funksjonen kan ta både skalare (tall-) argumenter og vektorer, slik som her.
- c) Plott sinusfunksjonen: '> plot(x,y)'.
- d) Undersøk hva som skjer når du skriver 'plot(x,y,'r')', 'plot(x,y,'linewidth',3)' og 'plot(x,y,'g--')'.
- e) Bruk MATLAB til å plotte følgende funksjoner:

- i) $f(x) = \sqrt{x} + \ln x \text{ med definisjonsmengden}^1 D_f = [1/4, 5].$
- ii) $g(x) = \arctan x$ med definisjonsmengden $D_g = [-10, 10]$. ("arctan x" er det samme som "tan⁻¹ x".)
- iii) $h(x) = \cos(2x) \cdot e^{-x^2/10}$. Velg selv et passende intervall for x her.

I alle tre tilfellene: Pass på at steglengda i x-vektoren din er liten nok til at grafen ikke blir hakkete.

Oppgave 2 – Å lagre et plott

Når vi skal lagre noe, er det selvsagt viktig at vi har kontroll på hvor det blir lagra. Det er nok en god idé å opprette ei mappe for de MATLAB-relaterte filene som etterhvert blir oppretta i dette kurset. Det vil nok bli nødvendig å dele denne inn i flere under-mapper også.

Det aller meste av det som har med lagring å gjøre, kan gjøres ved hjelp av klikkbare menyer. Men det kan også gjøres med kommandoer i kommandovinduet. Selv om de fleste antakeligvis vil foretrekke "klikking", vil vi kort forklare hvordan ting gjøres fra kommandovinduet også.

 a) Når du starter MATLAB, vil du i utgangspunktet bli plassert et eller annet sted i fil-systemet ditt. Hvor dette er, ser du i mappevinduet. (Alternativt kan du i kommandovinduet finne ut hvilken mappe du er i ved å skrive pwd - print working directory.)

Ta utgangspunkt i ett av plottene du lagde i oppgave 1). Dette kan du lagre ved å klikke Save i File-menyen oppe til venstre i viduet med plottet. Gjør dette og pass på at figuren blir lagra i ei passende mappe. Figuren bli da lagra som ei fig-fil – MATLABs eget figurformat. Prøv gjerne å lukke figuren og åpne den igjen.

b) Man kan fint skrive ut grafer direkte fra MATLAB. Men ofte kan det være en fordel å lagre figuren som ei bildefil av et eller annet slag først. Dette er nødvendig å gjøre om du ønsker å ta med plott i andre typer dokumenter – som for eksempel tekstbehandlingsfiler (OpenOffice, Word etc.). De vanliste tilgjengelige formatene er jpg/jpeg, png og pdf².

Når man skal lagre et plot som ei bildefil, kan man også gjøre dette ved å bruke Save eller Save As i fil-menyen oppe til venstre i figur-vinduet. Du velger det formatet du vil ha i Save as type-menyen nederst i det vunduet som dukker opp – og passer på å plassere fila i den katalogen du vil ha den i før du trykker Save.

Alternativt kan det hele gjøres fra kommandolinja:

 $^{^{1}}$ Definisjonsmengden til en funksjon er mengden av de tillatte x-verdiene.

²Forkortelsene står for henholdsvis *Joint Photographic Expert Group*, som kom opp med jpeg-formatet, *Portable Network Graphics* og *Portable Document Format*.

>> print -f<figurnummer> -d<format> <Filnavn>.<format>}

Om du for eksempel vil at figur 2 - man kan ha flere figurer oppe samtidig - skal eksporteres til png-formatet og hete FigurenMin (i tillegg til "etternavnet" png), skriver du

>> print -f2 -dpng FigurenMin.png

Når du gjør dette, blir figuren lagra i den arbeidsmappa du er i; om du vil lagre den et annet sted, kan du manøvrere deg dit³.

Velg en av metodene over og lagre plottet ditt som ei **png**-fil i ei passende mappe. Forsøk å åpne **png**-fila med en eller annen bilde-applikasjon eller å legge det inn i et tekstbehandlingsprogram.

Oppgave 3 – Flere grafer samtidig

- a) Lag et plott av grafen til funksjonen $f(x) = x^2 + 1$. Velg selv hvilket intervall x skal tilhøre og hvor fin inndeling du vil ha på den tilsvarende vektoren. (Tips: Gjør som over. Lag først en vektor med de aktuelle xverdiene ved å bruke skrivemåten a:d:b - du velger selv start og slutt, aog b, og steglengda d. Så bruker du denne x-vektoren til å lage en y-vektor som du kan bruke i plot-kommandoen. Pass på at d blir så liten at figuren ikke ser hakkete ut.)
- b) Lag en vektor med funksjonsverdier for funksjonen $g(x) = e^x$ med den samme x-vektoren som i a). Lag et plott av g(x) også. Lag en figur som inneholder både grafen til f og g samtidig. Dette kan gjøres på to måter. Enten slik:

>> plot(x,y,x,z)

eller slik:

```
>> plot(x,y)
>> hold on
>> plot(x,z)
>> hold off
```

Her har vi valgt å kalle vektorene med funksjonsverdier for f og g henholdsvis y og z.

c) Vi kan "zoome" inn på en mindre del av grafen. Dette kan gjøres med musa om vi bruker funksjonen markert med et forstørrelsessglass i plottevinduet over selve plottet. Man kan også gjøre det på kommandolinja ved hjelp av funksjonen axis. Om vi for eksempel skriver

³Man kan som sagt manøvrere mellom ulike mapper i mappevinduet. Men også dette kan gjøres i kommandovinduet. Man bruker å så fall kommandoen cd, *change directory*, på samme måte som i dos-vinduet i Windows eller i terminalvinduet i Linux/Unix.

>> axis([-2 3 -1 4])

vil x-aksen gå fra -2 til 3, og y-aksen vil gå fra -1 til 4. Ved hjelp av denne funksjonen, avgrens plottet til x-verdier du velger selv og finn ei passende avgrensing for y-aksen til.

Oppgave 4 – Litt cosinus-leik

For x i intervallet [0, 2], plott grafene til følgende tre funksjoner samtidig:

- $a(x) = \cos(2\pi x)$
- $b(x) = \cos(\pi x)$
- $c(x) = 2\cos(2\pi x)$
- $d(x) = \cos(\pi x^2)$

La grafen til a være svart ('k') og heltrukket, la grafen til b være rød og stipla, grafen til c skal være blå og "prikka" ('b:') og d skal få en "punkt-strek"-graf som er grønn ('g-.').

Til sist: Lag en liten firkant som forklarer hvilken graf som er hva:

>> legend('a(x)','b(x)',...)

Oppgave 5 – Flo og fjære

Figur 1 er laget slik:

```
>> x=0:.1:24;
>> y=3.2*sin(pi/6*(x-3));
>> plot(x,y,'linewidth',3)
>> set(gca,'fontsize',20)
>> xlabel('t [timar]'); ylabel('T [meter]')
>> hold on
>> plot([0 24],[-1 -1],'k-')
>> plot([0 24],[-1 -1],'k-')
>> plot([6 18],[3.2 3.2],'ro','linewidth',2)
>> plot([2.39 9.61 14.39 21.61],-ones(1,4),'gd','linewidth',2)
>> legend('T(t)','y=-1','Flo','T(t)=-1')
>> axis([0 27 -4 4])
>> hold off
```

Plottet viser en enkel modell for hvordan vannstanden varierer gjennom døgnet et bestemt sted. I tillegg er det markert når det er flo, og når vannstanden er -1 m.

 a) Utfør disse kommandoene en etter en og forsøk å forstå hva hver enkelt av dem gjør. ('gca' står for 'get current axis', og 'ones(1,4)' lager en vektor med 4 elementer som alle er 1.)

Figur 1: Figuren viser en modell for flo og fjære. De røde sirklene markerer flo, og de grønne "diamantene" markerer tidspunktene da vannstanden var 1 m under normalen.

b) Etter ha skrevet inn ei slik remse med kommandoer, ville det være surt å oppdage at du heller ville skrive "timer", bokmål, i stedet for "timar", som det heter på nynorsk, på x-aksen. Kanskje finner du også ut at du egentlig ville har en sort graf – ikke en blå. I så fall må jo to kommandoer endres, og dermed må nok også de andre kommandoene repeteres. Å repetere denne remsa går for så vidt nokså raskt om vi bruker piltastene til å bla oppover i kommandohistorikken. Men det blir ganske tungvidt likevel.

Den gode nyheten er at vi kan godt velge å skrive denne remsa som ei tekstfil og så henvise MATLAB til denne. Tekstfila lager vi i en *editor*. Bruk gjerne MATLABs egen editor; den kan du starte ved å trykke på "*New Script*" oppe til venstre. Skriv inn den sekvensen av kommandoer du nettop har utført inn i editoren (her kan du nok spare litt tid ved å kopiere og lime fra kommandovinduet.) Lagre denne fila i ei passende mappe og gi den navnet FloFjaere.m. Om du i "Current Folder"-vinduet manøvrerer deg fram til samme mappe som denne fila ligger i, kan man ganske enkelt skrive '» FloFjaere' (uten '.m') i kommando-vinduet, og denne sekvensen med kommandoer blir utført⁴.

Gjør dette.

En slik sekvens av kommandoer kaller vi et skript. Slike vil vi definitivt komme tilbake til.

⁴Man kan også kjøre et skript ved å trykke F5-tasten fra editor-vinduet eller ved å klikke på den grønne pila som det står * 'run' under oppe i menylinja i editoren.